Pregaria.cat

Entrada

Vine amb mi (Mc 2,14)

Ja fa alguns anys. Eren vora les 10 i era al despatx d'hisenda cobrant els impostos d'una gentada que feia cua des de primera hora del matí, quan va passar el fet més important de la meva vida. La sala era força gran i tenia molta llum. Els "imperialistes" ens exigien un ritme de feina absolutament inhumà, i ens vigilaven atentament. Desconfiaven de tots nosaltres. Potser érem uns vint-i-cinc empleats. El soroll ambiental era insuportable i tothom parlava a crits. Feia poques setmanes que a cada taula havien col·locat un aparell nou, portat directament de Roma, que ens facilitava el treball i ens controlava segons a segon. Menys mal que les comissions eren prou altes i cada dia tornàvem a casa amb una bossa plena de diners.

I de sobte, entra Ell, envoltat d'una colla d'homes i dones, i en un moment es fa el silenci. Tothom se n'adona de que Jesús de Nazaret si ve a visitar-nos a la delegació d'hisenda és que en porta alguna de cap. I és cert. Mira, i ràpidament es dirigeix a la meva taula.

Jo que estava cobrant a una vidua més pobra que una rata i que protestava per tot, noto immediatament que el cor es dispara. Em sento enlluernat per la mirada del Mestre i sense adonar-me'n em poso dret i responc mirant-lo a Ell amb una emoció increïble. VINE AMB MI. Tres mots i en ells tres forces irresistibles: anar-hi, - amb, - Ell. Els que eren a prop han explicat que vaig tirar la taula a terra, vaig deixar ràpidament la feina ... i des d'aquell dia Ell ha omplert de sentit i de llum la meva vida.

Als pocs dies es veu que la policia romana em cercava. No em va trobar. El Leví es deia ja Mateu, i havia repartit el que tenia entre els pobres. Va ser un temps de llum i de foscor, de vida i de mort, un temps en que sobretot el meu esperit es transformava intensament, i que va culminar amb l'assassinat del Mestre i la posterior presència entre nosaltres d'una manera nova. Ara que ja sóc gran i he explicat moltes coses i paraules sobre Ell sé per experiència que és amb nosaltres, que ja no cal que vagi a Ell perquè és Ell que cada dia ve a nosaltres. Som molts, cada dia més, estem perseguits i rodem el món .... oh! Com ens agrada viure amb Ell!!

Mira, amic meu, jo no se què en penses, perquè els temps d'avui crec que són mot diferents. Però val la pena que ho meditis: tu amb qui vas ? Home o dona, jove, nen o gran.... escolteu a dintre vostre: VINE AMB MI.

Jesús Renau sj.